

jeg ikke sigtet den radikale Regering for noget saa frygteligt som at ville føre Alliancepolitik. Nej, jeg har sagt, at man overvejede, hvis Begivenhederne blev saadan, at man ikke kunde undgaa at komme ind i Krigen, paa hvilken Side man saa skulde ind. Det gjorde man, det fremgaar af den Beretning, det ærede Medlem afgav i Militærkommissionen om Begivenhederne i Begyndelsen af August 1914, hvori han jo siger, at der fandt en Samtale Sted, bl. a. med det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, hvorunder denne sagde, at han maatte anse det for urigtigt at foretage Udlægning af Miner; skulde vi i Krig, maatte Danmark ind paa engelsk Side. Dertil svarede det ærede Medlem Hr. P. Munch, at vi skulde i hvert Tilfælde ikke føre Krig; i alle Tilfælde var en Krig med Tyskland en fuldkommen Umulighed i enhver Henseende. Der var dog en Gradsforskel der. Der ligger en Overvejelse bagved. Og det stemmer jo meget godt med dette, at man sagde i et Telegram til Tyskland den 2. August, at man vilde under ingen Omstændigheder slutte sig til Tysklands Modstandere.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Holger Andersen: Den Fortolkning, det ærede Medlem Hr. P. Munch gav af Sir Edward Greys Tale i Underhuset den 3. August 1914, er ganske uholdbar, eftersom der ifølge hele Sammenhængen er Tale om Belgiens Stilling, og der kan ikke være Spor af Tvivl om, at der her er Tale om en Modstand fra Belgiens Side. Det fremgaar ogsaa ganske tydeligt af det Telegram, som Sir Edward Grey faa Dage i Forvejen havde tilstillet den britiske Minister i Bryssel, og som gik ud paa, at England bestemt ventede, at Belgien modsatte sig Neutralitetskrænkelser med Vaabenmagt. Det er i ganske den samme Forbindelse, hele Udtalelsen staar i Referatet af Forhandlingerne i det britiske Parlament.

Hvad det ærede Medlem i øvrigt udtalte vedrørende Beretningen, den saakaldte Politis-Rapport, at Politis havde været tilbøjelig til at stryge Ordet „doit“ — bør —, er det rigtigt, men selve Forslaget gav Anledning til en Debat, som kastede et interessant Lys over den Opfattelse, som herskede, af hele Forsvarsproblemet blandt de forskellige Magters Repræsentanter i Folkeforbundets første Kommis-

sion. Og det er udelukkende ud fra det Synspunkt, jeg har tilladt mig at karakterisere denne Debat som yderst symptomatisk — det var det Udtryk, jeg brugte.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Axel Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Axel Møller: Jeg takker det ærede Medlem Hr. P. Munch for, at han har gjort mig opmærksom paa, at jeg skal have sagt Genève-Protokollen i Stedet for Rapporten til Genève-Protokollen som Hjemsted for de bekendte Ord „peut et doit“ — kan og bør. Det skyldes en Fortalelse, thi jeg kan forsikre det ærede Medlem for, at jeg har studeret meget nøje baade hele Protokollen og Politis's og Benesh's Rapport. Det var en ren Fortalelse, som jeg er taknemmelig for at faa Lejlighed til at berigtige.

Jeg vil bede den højtærede Forsvarsminister læse efter i Fortrykket i Morgen, hvad jeg har sagt, for saa kan han umuligt fortolke det paa den Maade, han nu nævnte, at vi efter min Opfattelse skulde have Lov til efter frit Skøn at bestemme, hvor langt vi vilde gaa ned, lige til den højtærede Forsvarsministers Plan. Det modsatte er tværtimod Tilfældet. Rent sagligt set fortjener disse Lovforslag slet ikke at komme videre end til første Behandling, og jeg vil som mine Partifæller stemme imod Overgangen til anden Behandling. Men jeg forudsér, at de alligevel havner i et Udvalg, og det skal være mig en sand Fornøjelse at tage den folkeretlige Side op til endnu mere indgaaende Debat i Udvalget.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Brorsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Brorsen: Jeg har omtalt Lord Eshers Forslag. Jeg mener, at det kunde være af Betydning at faa det frem her i Tinget, fordi det ærede Medlem Hr. P. Munch og den højtærede Socialminister sammen med de to andre delegerede fra Danmark i Virkeligheden har ønsket, at der paa Grundlag af denne Plan skulde føres en Forhandling indenfor Folkeforbundet. Jeg har udmærket godt vidst, at man ikke slavisk skulde følge Tallene.

Jeg skal ikke forlænge Debatten, men der er en lille Ting, som jeg mener, vi maa have Besked paa, inden Forhandlingerne slutter, en meget vigtig Ting, men vi kan hurtigt blive færdige, hvis vi kan faa den